31996R1249

L 161/125 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 29.6.1996

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1249/96
z dnia 28 czerwca 1996 r.
w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 923/96 [2], w szczególności jego art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 stanowi o pobieraniu ceł według Wspólnej Taryfy Celnej przy przywozie produktów wymienionych w jego art. 1; jednakże dla produktów wymienionych w ust. 2 tego artykułu należność przywozowa równa się cenie interwencyjnej obowiązującej w chwili przywozu powiększonej o 55 %, a następnie zredukowanej o cenę przywozową cif stosującą się dla przesyłki;

do celów klasyfikacji jakościowej przywożonych partii, produkty objęte art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 mają zostać zaklasyfikowane w pewnych przypadkach według kilku norm jakości; w związku z tym normy jakości, jakie mają zostać użyte, należy określić z zastosowaniem obiektywnych kryteriów klasyfikacyjnych, a także wyznaczyć marginesy tolerancji, co umożliwi zakwalifikowanie produktów według najbardziej odpowiedniej klasyfikacji jakościowej; możliwe obiektywne kryteria klasyfikacji jakościowej dla pszenicy zwyczajnej takie jak zawartość białka, ciężar właściwy oraz zawartość różnych zanieczyszczeń (Schwartzbesatz) są tymi najczęściej stosowanymi w handlu oraz najłatwiejszymi w stosowaniu; dla pszenicy durum kryteriami takimi kryteriami są ciężar właściwy oraz zawartość różnych zanieczyszczeń (Schwartzbesatz) oraz szklistość ziarna; towary z przywozu stanowią także przedmiot odpowiednich badań laboratoryjnych celem ustalenia tychże parametrów dla każdej przywożonej partii; Wspólnota ustanowiła urzędową procedurę uznawania świadectw jakości wystawionych przez władze kraju pochodzenia, analizy te muszą być wykonywane jedynie na drodze weryfikacji dostatecznie reprezentatywnej liczby przywożonych partii towaru;

artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 precyzuje, że do celów naliczania należności przywozowej należy regularnie wyznaczać reprezentatywne ceny cif w przywozie dla każdego rodzaju jakości określonej dla produktów, do których odnosi się niniejszy ustęp; dla wyznaczania takich cen należy określić przepisy dotyczące notowań dla kilku rodzajów jakości pszenicy oraz dla innych zbóż; należy sprecyzować faktyczne źródła notowań, z jakich trzeba korzystać;

stosowanie notowań dla kilku różnych rodzajów typów pszenicy oraz innych zbóż na giełdach towarowych Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej będzie stanowiło zarówno przejrzystą, jak i obiektywną podstawę wyznaczania reprezentatywnych cen cif w przywozie; dodanie marży handlowej wyznaczonej dla rynków Stanów Zjednoczonych dla każdej jakości różnych zbóż pozwoli na przeliczenie każdego notowania giełdowego dla każdego zboża na cenę FOB wywozu ze Stanów Zjednoczonych; przez dodanie kosztów frachtu morskiego między Zatoką Meksykańską lub Wielkimi Jeziorami a portem Wspólnoty, które są notowane na rynku frachtowym, takie ceny FOB można przeliczyć na reprezentatywne ceny cif w przywozie; biorąc pod uwagę wielkość przepływu ładunków oraz wolumen handlu w porcie w Rotterdamie, jest to port przeznaczenia we Wspólnocie, dla którego notowania odnośnie do frachtu morskiego są najbardziej znane, najbardziej przejrzyste oraz najłatwiej dostępne; w związku z tym należy wybrać dla Wspólnoty port w Rotterdamie jako port przeznaczenia;

w związku z powyższym, że dla zachowania przejrzystości reprezentatywne ceny cif w przywozie wskazanym w art. 10 ust. 3 lit. a) mają zostać wyznaczone na podstawie notowań giełdowych dla danych zbóż oraz marży handlowej wyznaczonej na zboża plus koszt frachtu między Zatoką Meksykańską lub Wielkimi Jeziorami a portem w Rotterdamie; różnice w koszcie frachtu według portu przeznaczenia uzasadniają ujednolicenie należności przywozowej według stopy zryczałtowanej dla portów Wspólnoty zlokalizowanych na wybrzeżach Morza Śródziemnego, na wybrzeżu atlantyckim Półwyspu Iberyjskiego oraz w Zjednoczonym Królestwie, Irlandii, oraz krajach skandynawskich; należy codziennie monitorować czynniki naliczania tak ustalonych reprezentatywnych cen cif w przywozie po to, aby umożliwić śledzenie tendencji tychże cen; w przypadku sorgo i ryżu, reprezentatywne ceny cif w przywozie wyliczane dla jęczmienia umożliwiają dokonanie oszacowania sytuacji na rynku dla tych

[1] Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 1.
[2] Dz.U. L 126 z 24.5.1996, str. 37.

dwóch produktów, a w następstwie tego, na określenie reprezentatywnej ceny cif w przywozie dla jęczmienia stosuje się także dla tych zbóż;

do celów związanych z wyliczaniem należności przywozowej za zboża, wskazane w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 dwutygodniowy okres rejestrowania reprezentatywnych cen cif w przywozie dla każdego ze zbóż odzwierciedla tendencje rynkowe bez wprowadzania niepewności; należności przywozowe za te produkty można w związku z tym określać w piętnastym dniu i ostatnim dniu roboczym każdego miesiąca z zastosowaniem przeciętnej reprezentatywnej ceny cif w przywozie zarejestrowanej w ciągu dwóch tygodni; tak obliczoną należność przywozową można stosować przez dwa tygodnie bez żadnego znaczącego efektu w postaci zakłócenia ceny przywozu z wliczoną należnością; jeśli w ciągu okresu obliczeniowego brak jest notowań giełdowych dla reprezentatywnych cen cif w przywozie lub, jeśli na skutek nagłych zmian swoich komponentów ulegają one znacznym wahaniom w danym okresie, należy wówczas podjąć działania w celu utrzymania właściwie reprezentatywnej ceny dla danego produktu; w przypadku braku notowań należy kontynuować stosowanie wysokości cła wyznaczonej dla poprzedniego okresu, a w przypadku dużych wahań, czy to notowań giełdowych czy marż handlowych dołączonych do notowań, kosztów frachtu morskiego lub kursów wymiany stosowanych do wyliczenia ceny cif w przywozie produktu, należy utrzymać reprezentatywność ceny zastosowanej do wyliczenia należności przywozowej za pomocą dostosowania odpowiadającego odchyleniu od tej ceny, które uwzględnia te zmiany; nawet jeśli zostanie przeprowadzony ten typ dostosowania nie wpływa to na ustawienie w czasie następnego określenia;

kiedy przywożone zboża przybywają do Wspólnoty transportem lądowym, rzecznym, czy też morskim na jednostkach z portów Morza Śródziemnego, Morza Czarnego lub Bałtyckiego, koszty transportu są wówczas znacznie niższe od tych, których zastosowano do wyliczenia należności przywozowej; należy uwzględnić te różnice za pomocą dostosowania o zryczałtowanej stawce dla określania reprezentatywnej ceny cif w przywozie danych produktów;

w przypadkach, kiedy, zgodnie z informacjami Wspólnoty, pewne notowania lub ceny nie są reprezentatywne dla faktycznie występującego trendu na rynku przywozu we Wspólnocie dla pszenicy zwyczajnej średniej lub niskiej jakości z powodu przyznania przez państwo trzecie subsydium wywozowego do tych produktów do basenu Morza Śródziemnego lub krajów europejskich, należy umożliwić odliczenie sumy subsydium wywozowego od reprezentatywnej ceny cif w przywozie wyliczonej dla danego produktu;

w przypadku przywozu pszenicy zwyczajnej bardzo wysokiej jakości, jęczmienia browarnianego lub kukurydzy rogowatej notowania giełdowe zastosowane do wyliczenia reprezentatywnej ceny cif w przywozie mogą nie uwzględniać istnienia takiej premii poza zwykłą ceną rynkową, czy to z powodu szczególnej jakości towaru, czy też dlatego, że ich ceny obejmują premie za jakość poza zwykłą ceną; aby uwzględnić takie premie za jakość, które istnieją poza cenami lub notowaniami, importerzy, którzy wykażą, że wykorzystali te produkty do wytworzenia wyrobów wysokiej jakości uzasadniając istnienie takiej premii powinni otrzymać zwrot, po stawce zryczałtowanej, części opłaconej należności przywozowej;

w celu zapewnienia poszanowania przez importerów przepisów niniejszego rozporządzenia należy żądać od nich dodatkowego zabezpieczenia oprócz tego, które wiąże się z otrzymaniem pozwolenia;

Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w okresie czasu ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki celne stosowane według Wspólnej Taryfy Celnej jak wskazano w art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 to te stosowane w dacie przewidzianej w art. 67 rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 [1].

Artykuł 2

1. Należności przywozowe wskazane w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 na produkty o oznaczeniu CN 1001 10 00 do 1001 90 99 (z wyjątkiem mieszanki żyta z pszenicą), 1002 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 należy wyliczać codziennie, lecz są one ustalane przez Komisję piętnastego dnia oraz w ostatnim dniu roboczym każdego miesiąca do stosowania od szesnastego dnia danego miesiąca i pierwszego dnia następnego miesiąca.

[1] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

Jeżeli piętnasty dzień miesiąca nie jest dniem pracy Komisji, cła należy ustalić w dniu roboczym poprzedzającym piętnasty dzień danego miesiąca. Jednakże, jeśli w ciągu okresu stosowania tak wyznaczonych ceł, przeciętna wyliczona cena przywozowa różni się przynajmniej o 5 ECU za tonę od tej, która została ustalona, należy wówczas dokonać odpowiedniego dostosowania.

2. Cena, która jest stosowana do wyliczenia należności przywozowej jest przeciętną reprezentatywna ceną cif w przywozie określoną zgodnie z przepisami zawartymi w art. 4 w ciągu poprzednich dwóch tygodni. Cena interwencyjna stosowana do wyliczenia ceł to cena z miesiąca, w którym stosuje się należność przywozową.

3. Należności przywozowe ustalone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia należy stosować do dnia wejścia w życie nowego ich ustalenia.

Jednakże, jeśli dla określonego produktu brak jest notowań dla giełdy odniesienia, określonej w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze, w okresie dwóch tygodni poprzedzających dane ustalenie należności przywozowej, wówczas pozostaje w mocy poprzednio ustalone cło.

Przy okazji każdego ustalenia lub dostosowania Komisja publikuje należności przywozowe oraz dane wykorzystane do ich naliczenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Komisja zmniejsza należność przywozową o podane niżej wartości na towary przybywające przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski do następujących portów wyładunku:

— porty Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru): 3 ECU za tonę,

— porty atlantyckie Półwyspu Iberyjskiego, porty Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii: 2 ECU za tonę,

— porty duńskie, fińskie, oraz szwedzkie: 2 ECU za tonę;

Władze celne w porcie wyładunku powinny wydać świadectwo stwierdzające ilość każdego wyładowanego produktu. W celu przyznania obniżki należności, świadectwo towarzyszy towarom do czasu zakończenia formalności celnych.

5. Należności przywozowe należy zmniejszyć o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 14 ECU za tonę za pszenicę zwyczajną o wysokim standardzie jakości i 8 ECU za tonę jęczmienia browarnianego oraz kukurydzy rogowatej pod warunkiem, że importer wykaże, że, oprócz zwykłej ceny, została zapłacona też premia za wysoką jakość.

Obniżka jest ponadto uwarunkowana:

a) wskazaniem przez wnioskodawcę w rubryce 20 pozwolenia na przywóz produktu, na jaki ma zostać przetworzone zboże;

b) pisemnym zobowiązaniem importera, złożonego wraz z wnioskiem o pozwolenie na przywóz, że wszystkie towary, jakie mają zostać sprowadzone, zostaną przetworzone tak, jak zaznaczono w rubryce 20 pozwolenia na przywóz w ciągu sześciu miesięcy od daty pozwolenia na dopuszczenie do swobodnego obrotu. Importer podaje miejsce przeznaczenia, gdzie zostanie przeprowadzone przetwarzanie:

— podając nazwę firmy zajmującej się przetwarzaniem i Państwa Członkowskiego, lub

— podając nazwy nie więcej niż pięciu różnych zakładów przetwórczych;

Jeśli przetwarzanie odbywa się w innym Państwie Członkowskim niż państwo, do którego miał miejsce przywóz, przesłanie towarów stanowi powód wypełnienia formularza kontrolnego T5 w Państwie Członkowskim wysyłki zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 [1], przy czym oświadczenie, wskazane w lit. a), umieszcza się w rubryce 104 dokumentu T5.

c) złożeniem przez importera u właściwego organu zabezpieczenia wynoszącego 14 ECU za tonę w przypadku pszenicy zwyczajnej oraz 8 ECU za tonę innych produktów. Jednakże, jeśli należność stosowana za dane produkty w dniu zakończenia formalności celnych wynosi mniej niż 14 ECU za tonę w przypadku pszenicy zwyczajnej oraz 8 ECU za tonę kukurydzy lub jęczmienia, zabezpieczenie równa się wartości danej należności. Zabezpieczenie zwalnia się przy okazaniu dokumentacji, co do ostatecznego, określonego wykorzystania uzasadniającego premię za jakość w stosunku do zwykłej ceny podstawowego produktu, określonego w lit. a). Należy wykazać w sposób satysfakcjonujący właściwym władzom Państwa Członkowskiego, dokąd nastąpił przywóz, że całe sprowadzone zboże zostało przetworzone na produkt wyszczególniony w deklaracji, określonej w lit. a) zgodnie ze zobowiązaniem, określonym w lit. b). Jeśli przetwarzanie odbywa się w innym Państwie Członkowskim niż państwo, do którego miał miejsce przywóz, to fakt przetworzenia towarów potwierdza się za pomocą formularza kontrolnego T5.

Przetworzenie uznaje się za dokonane w terminie określonym w lit. b) jeśli:

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

— w przypadku pszenicy zwyczajnej, został wytworzony produkt przetworzony wskazany w lit. a),

— w jednym lub więcej zakładów przetwórstwa należących do firmy znajdującej się w Państwie Członkowskim,

— w zakładzie (zakładach) przetwórstwa, wskazanych w lit. b),

— w przypadku jęczmienia browarnianego, gdy został poddany namoczeniu,

— w przypadku kukurydzy rogowatej, jeśli została ona przetworzona na produkty oznakowane kodami CN 1904 10 10 lub 1103 13.

Artykuł 3

Normy jakości, które mają zostać spełnione w przywozie do Wspólnoty oraz dopuszczalne tolerancje zostały zamieszczone w załączniku I.

Artykuł 4

1. Dla pszenicy zwyczajnej wysokiej, średniej i niskiej jakości, dla pszenicy durum, kukurydzy czy innych zbóż pastewnych, części składowe określające reprezentatywne ceny cif w przywozie, wskazanym w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 to:

a) reprezentatywne notowanie giełdowe z rynku Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej;

b) znana marża handlowa dołączona do tego notowania z rynku Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w dniu notowania;

c) koszt frachtu morskiego między Stanami Zjednoczonymi (Zatoka Meksykańska lub Duluth) a portem w Rotterdamie dla jednostki o wyporności przynajmniej 25 000 ton.

Komisja rejestruje każdego dnia roboczego:

— komponent a) z giełd z zastosowaniem jakości referencyjnych, określonych w załączniku II,

— komponenty b) oraz c) z informacji dostępnych publicznie.

2. Reprezentatywne ceny cif w przywozie dla pszenicy durum, jęczmienia browarnianego oraz kukurydzy, a w przypadku pszenicy zwyczajnej, dla każdej normy jakościowej to suma komponentów a), b) oraz c), wskazanych w ust. 1.

Jednakże reprezentatywna cena cif w przywozie w przypadku przywozu pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy oraz kukurydzy, a w przypadku pszenicy zwyczajnej, dla każdej normy jakościowej, które odbywają się:

— drogą lądową lub transportem rzecznym,

— drogą morską na jednostkach przybywających do portów Morza Śródziemnego, Morza Czarnego lub Bałtyckiego; ulega zmniejszeniu o 10 ECU za tonę. W tym przypadku stosuje się obniżki należności przywozowej, przewidzianej w art. 2 ust. 4.

W przypadkach, kiedy państwa trzecie przyznają subsydia wywozowe do pszenicy zwyczajnej średniej lub niskiej jakości do krajów basenu Morza Śródziemnego lub krajów europejskich tak, że mogą zostać zaniżone ceny światowe, Komisja może uwzględnić te subsydia przy ustanawianiu reprezentatywnej ceny cif w przywozie do Wspólnoty.

3. Reprezentatywna cena cif w przywozie ryżu i sorgo to ta, którą wyliczono dla jęczmienia. Dla nasion pszenicy zwyczajnej oznaczonej kodem CN 1001 90 91, nasion jęczmienia browarnianego oznaczonego kodem CN 1003 00 10, a także nasion kukurydzy oznaczonej kodem CN 1005 10 90, ceny reprezentatywne cif w przywozie to te, które zostały wyliczone odpowiednio dla wysokiej jakości pszenicy zwyczajnej, jęczmienia oraz kukurydzy.

Artykuł 5

Wnioski o pozwolenia na przywóz dla pszenicy zwyczajnej oraz pszenicy durum są ważne jedynie wówczas, kiedy wnioskodawca:

— umieszcza oznakowanie jakości w rubryce 20 pozwolenia na przywóz,

— podejmuje pisemne zobowiązanie, co do złożenia u właściwych władz w dniu przyjęcia deklaracji o dopuszczeniu do swobodnego obrotu szczególnego dodatkowego zabezpieczenia oprócz tych, które są wymagane na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1162/95 [1] jeśli należność przywozowa dla jakości wykazanej w rubryce 20 nie jest najwyższą należnością dla produktu danej kategorii. Wartość zabezpieczenia stanowi różnicę w dniu przyjęcia deklaracji o dopuszczeniu do swobodnego obrotu między najwyższą należnością, a tą, którą stosuje się do wskazanej jakości, zwiększoną o uzupełnienie wynoszące 5 ECU od tony.

Artykuł 6

1. Władze celne Państwa Członkowskiego przywozu pobierają reprezentatywne próby z każdej partii przesyłanej pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej standardowej wysokiej lub średniej jakości z zastosowaniem przepisów Załącznika do dyrektywy Komisji 76/371/EWG [2] dla określenia zawartości białka, ciężaru właściwego oraz zawartości zanieczyszczeń (Schwartzbesatz),jak zostało to określone rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2731/75 [3]. Dla pszenicy durum właściwe władze określają także szklistość ziarna. Jeśli jednak Komisja oficjalnie uznaje świadectwo jakości dla pszenicy durum lub pszenicy zwyczajnej wydane przez państwo pochodzenia towaru, próbek nie pobiera się, a badania laboratoryjne przeprowadza się jedynie dla weryfikacji stwierdzonej w świadectwie jakości dla dostatecznie reprezentatywnej liczby przywożonych partii.

---

[1] Dz.U. L 117 z 24.5.1995, str. 2.
[2] Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 1.
[3] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 22.

Towary należy zaklasyfikować w normie jakości, dla której spełnione zostały wymogi jakościowe określone w załączniku I. Jednakże, jeśli jakość przywożonej pszenicy durum oznaczonej kodem CN 1001 10 jest niższa od tej, która wyszczególniono w załączniku I, stosuje się należność przywozową taką, jak dla pszenicy niskiej jakości.

2. Standardowe metody badań laboratoryjnych, które zostały określone w ust. 1 powyżej to te, które wymieniono w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1908/84 [1] oraz rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2731/75.

3. Jeśli wyniki badania laboratoryjnego wykazują, że przywożona pszenica jest niższej jakości niż to zaznaczono na pozwoleniu na przywóz, importer płaci różnicę miedzy należnością przywozową stosowaną na produkt wskazany w pozwoleniu a, tym, który został faktycznie sprowadzony. Należy wówczas zwolnić zabezpieczenie wskazane w art. 5, za wyjątkiem uzupełnienia wynoszącego 5 ECU za tonę.

Jeśli powyższa różnica nie zostanie zapłacona w ciągu miesiąca, zabezpieczenie wskazane w art. 5 przepada.

4. Reprezentatywne próbki przywożonego zboża pobrane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego należy przechowywać przez okres sześciu miesięcy.

Artykuł 7

Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do pozwoleń na przywóz wydanych przed 1 lipca 1996 r., które będą wykorzystane po tym dniu.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1996 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 czerwca 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 178 z 5.7.1984, str. 22.

ZAŁĄCZNIK I

Klasyfikacja przywożonych produktów

Produkt	Pszenica zwyczajna			Pszenica durum	Kukurydza	Inne zboża pastewne
Kod CN	1001 90 99			1001 10	1005 90 00	1002, 1003 00 90, 1007 00 90
Jakość	Wysoka	Średnia	Niska			
Wymagania jakościowe (przy wilgotności 12 % wagowo lub równoważnej)						
1. Minimalna zawartość białka	14,0	11,5	—	—	—	—
2. Minimalny ciężar właściwy (kg/hl)	77,0	74,0	—	76,0	—	—
3. Minimalna zawartość zanieczyszczeń (Schwarzbezatz)	1,5	1,5	—	1,5	—	—
4. Minimalna zawartość ziaren szklistych	—	—	—	75,0	—	—

Dopuszczalne tolerancje

	Pszenica zwyczajna/durum
Procentowa zawartość białka	– 0,7
Minimalny ciężar właściwy	– 0,5
Maksymalna procentowa zawartość zanieczyszczeń	+ 0,5
Procentowa zawartość ziaren szklistych	– 2,0

ZAŁĄCZNIK II

Giełdy i odmiany wzorcowe

Produkt	Pszenica durum			Wysoka	Średnia	Niska
Pszenica zwyczajna	Kukurydza	Inne zboża pastewne	Standardowa jakość			
Odmiana wzorcowa (typ/klasa) stanowiąca podstawę notowań giełdowych	Hard Red Spring nr 2	Hard Red Winter nr 2	Soft Red Winter nr 2	Hard Amber Durum nr 2	Yellow Corn nr 3	US Barley nr 2
Giełda, na której prowadzone są notowania	Minneapolis Grain Exchange	Kansas City Board of Trade	Chicago Board of Trade	Minneapolis Grain Exchange (1)	Chicago Board of Trade	Minneapolis Grain Exchange (1)

(1) W razie braku notowania potrzebnego do obliczenia reprezentatywnej przywozowej ceny CIF stosowane będzie notowanie FOB podawane oficjalnie w USA.